

عنوان مقاله:

ضیافت در نگاه و نظر صوفیان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

الهام سادات جعفریان شهری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

عرفان و تصوف و جنبه های مختلف آن در شمار موضوعاتی است که به خاطر ظرفیت های بالایی که برای پژوهش، نقد و بررسی دارد، از دیرباز بسیار مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته. سال هاست در این سرزمین عرفا و صوفیه سلسله جنبان جریان های مختلفی بوده اند و میراث آنها از نسلی به نسل دیگر منتقل شده تا امروز که این میراث در اختیار ما قرار گرفته است. موضوعات مرتبط با حوزه عرفان و تصوف با توجه به قدمت و اهمیتی که دارند هماره دست مایه انواع پژوهش های ادبی، جامعه شناختی، دینی و ... بوده و آثار ارزشمندی در این زمینه به رشته تحریر درآمده. هرکدام از پژوهش هاییکه در این حوزه انجام شده، از منظرهای گوناگون به تبیین موضوع پرداخته اند و جنبه های مختلف و دیرپای این نحله را مورد نقد و بررسی قرار داده اند. اما شاید یکی از جنبه های مهم «تصوف» که کمتر مورد توجه و دقت پژوهشگران قرار گرفته، انجام پژوهش مستقل در مورد، سلوک و طریقت خاص صوفیان، آداب و نموده های اجتماعی آن مانند: فتوت، صدقه، نکاح، سفر، صحبت، ضیافت و... باشد. قطعاً توجه به این موضوعات در شناخت هرچه بهر مبنای عرفان و تصوف و تبیین جنبه های کمتر شناخته شده به دانش پژوهان و پژوهشگران کمک شایانی خواهد کرد. به همین جهت در این مقاله برآنیم به صورت مختصر و گذرا به یکی از نموده های اجتماعی «عرفان» و «تصوف» یعنی مبحث ضیافت، ارزش و جایگاه آن نزد صوفیه، تبیین مرز بین «صحبت» و «ضیافت»، آداب آن و دلایل متصوفه برای به جا آوردن این آداب، تاثیرات اجتماعی ضیافت، دلایل توجه صوفیان به ضیافت و رابطه بین ضیافت و کرامت در متون منثور صوفیانه بپردازیم و با توصیف کم و کیف مطالب گامی کوچک در جهت تبیین موضوع برداریم.

کلمات کلیدی:

تصوف، عرفان، متصوفه، ضیافت، صحبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371406>

